

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120345421
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:6120345421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Zuzany Stolárovej a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o. so sídlom tamtiež, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: D. T.J., R.. XX.X.XXXX, D. H. XXX, o zaplatenie 32.000 EUR s prísl., o odvolaní žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 18. augusta 2021, č.k. 7Csp/146/2020-131, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 32.000 EUR s 5% úrokom z omeškania ročne od 21.11.2017 do zaplatenia (I.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému (v rozsudku nesprávne uvedené voči žalovanej) v rozsahu 100% (II.). Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 32.000 EUR s príslušenstvom titulom nezaplateného dlhu zo zmluvy o poskytnutí úveru č. 325132, ktorý bol postúpený žalobcovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.7.2019 postupcom Československá obchodná banka, a.s. ako pôvodným veriteľom. Súd poukázal tiež na stanovisko žalovaného, ktorý v konaní vzniesol námietku premlčania.

2. Vec právne posúdil podľa § 497 ObZ, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 565 OZ, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 1 ods. 1, 2, 3 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, keď mal za preukázané, že medzi predchodcom žalobcu - Československou obchodnou bankou, a.s. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o poskytnutí úveru č. 325132 dňa 9.5.2014, žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 105.000 EUR, pričom išlo o poskytnutie úveru za účelom splatenia iného úveru, na základe čoho sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu posudzovanú podľa zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko podľa § 1 ods. 3 písm. a) a b) spotrebiteľskými úvermi nie sú hypotekárne úvery a úvery zabezpečené záložným právom k nehnuteľnosti.

3. Súd sa zaoberal vznesenou námietkou premlčania žalovaného so záverom, že nárok žalobcu nie je premlčaný. V tejto súvislosti odcitoval tiež § 101 a § 103 OZ, pričom konštatoval, že pre posúdenie dôvodnosti vznesenej námietky premlčania je potrebné ustáliť začiatok a koniec premlčacej doby. V danom prípade mal za preukázané, že žalobca postupoval v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 OZ, v zmysle ktorých došlo k vyhláseniu mimoriadneho zosplatnenia úveru dňa 20.11.2017. Vo vzťahu k celého zostatku pohľadávky premlčacia doba začala plynúť dňa 20.7.2017, t.j. uplynutím trojmesačnej lehoty

odo dňa 20.4.2017, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie celého úveru. Nie je teda správny výklad žalovaného, ktorý nebral do úvahy zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, z ktorých jednoznačne vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky v dobe, ktorá je posunutá až na dobu po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zosplatnením prvej splátky za splnenia podmienok, že žalovaný prevzal upozornenie na možnosť zosplatnenia. V danom prípade predchodca žalobcu správne vyhlásil predčasnú splatnosť úveru až po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie ktorej sa stal splatným celý dlh. Žaloba bola podaná dňa 20.7.2020, a teda bola podaná v trojročnej premlčacej lehote.

4. Následne dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. V konaní nebolo sporné, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o poskytnutí hypotekárneho úveru, pričom ide o dvojstranný právny úkon, z ktorého pre zmluvné strany vyplynuli príslušné práva a povinnosti. Predchodca žalobcu si splnil povinnosť, keď poskytol žalovanému úver, ktorý on prevzal a použil na splatenie predošlého - skôr poskytnutého hypotekárneho úveru. Z predloženého prehľadu splátok, resp. platobnej histórie mal súd za preukázané, že žalovaný si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy, keď sa s platením splátok dostal do omeškania, nesplnil. Z poskytnutej sumy 105.000 EUR uhradil istinu iba vo výške 9.165,71 EUR a neuhradená istina zostala vo výške 95.834,29 EUR, napriek čomu sa však žalobca domáha zaplatenia len sumy vo výške 32.000 EUR. V súlade so zmluvným dojednaním bol postup žalobcu, ktorý pristúpil podľa § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ k doručeniu oznámenia o uplatnení práva o zosplatnení celej pohľadávky a následne k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok. Žalovaný si svoju povinnosť vyplývajúcu z úverovej zmluvy nesplnil - splatenie úveru po jej zosplatnení, a preto nárok žalobcu je v celom rozsahu opodstatnený. Na základe takto zisteného skutkového stavu žalobe v celom rozsahu vyhovel, pričom okrem žalovanej istiny priznal žalobcovi aj ním požadovaný zákonný úrok z omeškania poukazujúc na § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané vo výške 5% z priznanej istiny počnúc dňom 21.11.2017 ako dňom nasledujúcim po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, teda tak, ako požadoval žalobca.

5. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP s tým, že žalobca mal v konaní plný úspech, a preto mu priznal náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

6. Proti predmetnému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, keď mal za to, že súd nesprávne posúdil ním vnesenú námietku premlčania. Uviedol, že pre určenie začiatku plynutia premlčacej doby je rozhodujúce zistenie, či zákon pre daný právny vzťah neupravuje premlčaciu dobu inak, t.j., či platí všeobecná premlčacia doba podľa § 101 OZ, keď mal za to, že súd nesprávne aplikoval na prejednávany prípad ust. § 53 ods. 9 a § 565 OZ, pretože mal za to, že v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, a nie od okamihu uplynutia trojmesačnej lehoty od 20.4.2017, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie celého úveru. Aplikujúc tiež § 54a Občianskeho zákonníka a dôvodovú správu k tomuto zákonnému ustanoveniu účinného od 5.12.2018, § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a najmä § 103 OZ dôvodil, že právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli dlžníka. V tomto prípade sa vylučuje kondícia a prijaté plnenia sa nepovažujú za bezdôvodné obohatenie. Mal za to, že v danom spore bolo potrebné zo strany súdu prvej inštancie skúmať, či voči žalovanému v konaní nie je uplatňovaný premlčaní nárok, ktorý už nie je možné vymáhať. Žaloba vo veci bola podaná dňa 16.7.2020, teda za účinnosti § 54a OZ. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, a nie až od uplynutia troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie ktorej sa stal splatný celý dlh. V danom prípade ide o splátku splatnú 20.4.2017, čo je aj okamihom začatia plynutia premlčacej doby. S odkazom na § 53 ods. 9 OZ a § 103 OZ mal za to, že toto ustanovenie neovplyvňuje určenie začiatku premlčacej doby, iba posúva lehotu možnosti na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru o tri mesiace. Preto mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, lebo v rozpore s dikciou zákona tvrdí, že až uplynutím trojmesačnej lehoty odo dňa 20.4.2017, kedy nastala splatnosť splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie celého úveru, začala plynúť premlčacia doba, a nie od doby nesplnenej splátky, pre ktorú bol úver vyhlásený za splatný, čo je v príkrom rozpore s dikciou zákona. Vymáhaniu plnenia zo strany žalobcu bráni aj § 54a OZ v spojení s § 879v OZ, ktoré súd opomenul pri svojom rozhodnutí zobrať do úvahy. Pokiaľ teda podľa neho k zosplatneniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou, ktorá bola splatná 20.4.2014, týmto dňom začala

plynúť aj premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu a trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula 20.4.2020. Žalobca podal žalobu na súde oneskorene až 16.7.2020, teda po uplynutí všeobecnej trojmesačnej premlčacej doby (§ 101 OZ). Preto navrhol odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť.

7. Žalobca sa k predmetnému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

9. Žalovaný v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní sporu a tieto odvolacie námietky preto nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku a prívodiť jeho zmenu.

10. Predmetom konania je zaplatenie sumy 32.000 EUR s príslušenstvom titulom dlhu na úvere poskytnutom na základe zmluvy zo dňa 9.5.2014 uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Tak, ako súd prvej inštancie správne uzavrel, jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu.

11. Podstatou odvolania je odvolateľov nesúhlas s tým, ako sa súd vysporiadal s ním vznesenou námietkou premlčania, keď mal za to, že súd nesprávne ustálil začiatok plynutia premlčacej doby na dátum 20.6.2017 namiesto dátumu 20.4.2017, ktorým dňom podľa jeho názoru nastala splatnosť tej omeškanej splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie úveru.

12. Odvolací súd tento názor odvolateľa považuje za nesprávny.

13. Podľa § 54a OZ, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

14. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Pre posúdenie, či v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy ide (nejde) o premlčané právo, je potrebné ustáliť začiatok a koniec premlčacej doby.

19. Ustanovenie § 103 veta prvá OZ obsahuje osobitnú úpravu premlčania (osobitne upravuje začiatok plynutia premlčacej doby) v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, pričom každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia doba vždy samostatne. Uvedené však platí iba vo vzťahu k splátkam, ktoré sa stali splatnými skôr ako veriteľ využil svoje právo v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku nesplnenia niektorej splátky. V prípade, že veriteľ využije právo vo vzťahu k celému zosplatnenému dlhu (mimo už splatných splátok) nastane odlišná situácia. Pre takýto prípad bolo potrebné posúdiť začiatok plynutia

premlčacej doby vo vzťahu k zostatku nesplatenej sumy v súvislosti so zosplatnením úveru, tak ako uvedené vyplýva z § 103 veta druhá OZ.

20. Je však potrebné zdôrazniť, že v prípade, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, veriteľ môže uplatniť právo podľa § 565 OZ iba v súlade s ustanovením § 53 ods.9 OZ.

21. Odvolací súd je totiž toho názoru, že v prípade zosplatnenia dlhu, ktorý vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy, nemožno vychádzať z aplikácie § 103 veta druhá OZ bez súčasného zohľadnenia osobitosti vyplývajúcej z novo zavedenej úpravy obsiahnutej v § 53 ods.9 OZ. Daný aplikačný problém vznikol práve v súvislosti s novozavedeným § 53 ods. 9 OZ, ktorý zasiahol do dovtedy platnej úpravy vychádzajúcej z § 103 v spojení s § 565 OZ, vo vzťahu ku ktorým súdna prax bola jednotná. Predpoklad pre zosplatnenie úveru v zmysle § 565 OZ (v prípade, ak sa nejedná o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy) spočíva v právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky. V tom prípade môže veriteľ vyvolať predčasnú splatnosť zostávajúceho dlhu v prvý deň omeškania dlžníka so zaplatením splátky a v tento deň si ho aj uplatniť na súde. Je preto len logické, že práve v tento deň podľa § 103 veta druhá OZ (ktorý odkazuje na ust. § 565 OZ) začína plynúť premlčacia doba pre uplatnenie zosplatennej časti záväzku.

22. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ však zaviedlo novú podmienku pre aplikáciu § 565 OZ, vzťahujúcu sa iba na spotrebiteľské zmluvy, keď možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je posunutá až na dobu po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením tejto splátky (za súčasného splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 OZ - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva). Je preto v takomto prípade potrebné zohľadniť, že veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru až po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatným celý dlh.

23. Odvolací súd má za to, že pri aplikácii ustanovenia § 103 veta druhá OZ v prípadoch spotrebiteľských zmlúv nemožno vychádzať iba z doslovného znenia tohto ustanovenia, ale pri jeho výklade je potrebné zohľadniť špeciálnu úpravu obsiahnutú v § 53 ods. 9 OZ, v dôsledku ktorej sa v týchto prípadoch k právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej zaplatením.

24. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj v tomto prípade sa uplatňuje trojročná premlčacia doba stanovená v § 101 OZ a až do uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a veriteľ sa v prípade neplnenia povinnosti dlžníka môže domáhať (na súde) iba zaplatenia už splatných splátok. Je nesporným, že až od uplatnenia práva v zmysle § 565 OZ (v prípade spotrebiteľského vzťahu za splnenia podmienok stanovených v § 53 ods. 9 OZ) sa žalobca môže domáhať na súde zaplatenia celej pohľadávky (celého zosplateného zostatku dlhu).

25. Odvolací súd preto vychádza z úvahy, že aj vo vzťahu k celému zosplatenému zostatku dlhu nemožno obísť základné pravidlo stanovené v §101 OZ, v zmysle ktorého premlčacia doba plynie vždy odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať (uplatniť na súde) po prvý raz. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že pri zosplatnenom zostatku dlhu veriteľ nemohol uplatniť celú pohľadávku skôr, ako došlo k zosplatneniu (využitíu práva podľa § 565 OZ), pričom k takémuto zosplatneniu môže dôjsť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedeného teda vyplýva, že pre uplatnenie celej pohľadávky (zosplateného zostatku dlhu) musia byť (okrem ďalších) súčasne splnené dve podmienky: veriteľ využil svoje právo a požiadal o splatenie celého dlhu (zosplatal dlh) a zároveň dlžník je v omeškaní so zaplatením splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace.

26. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd má za to, že by bolo nelogické a časovo paradoxné, pokiaľ by premlčacia doba začala vo vzťahu k zosplatenému dlhu plynúť už dňom splatnosti nesplnenej splátky, ktorá bola splatná viac ako tri mesiace pred tým, ako mohlo dôjsť k zosplatneniu dlhu, teda premlčacia doba by začala plynúť o tri mesiace skôr, ako si veriteľ mohol uplatniť pohľadávku vyplývajúcu zo zosplateného dlhu na súde. V takom prípade začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádza právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde a prakticky skracuje zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba, ktorá má byť podľa § 101 OZ trojročná, by bola skrátená o tri mesiace).

27. V preskúvanom prípade pri posudzovaní začiatku plynutia premičacej doby vo vzťahu k zosplatnenému zostatku pohľadávky bolo potrebné najprv ustáliť, pre nesplnenie ktorej splátky vzniklo veriteľovi právo (a veriteľ ho využil) v zmysle § 565 OZ požadovať zaplatenie celej pohľadávky (t.j. v dôsledku nesplnenia ktorej splátky sa stal zročným celý dlh).

28. Súd prvej inštancie skutkovo ustálil, že zosplatnenie celého úveru vyvolala splátka splatná k 20.4.2017, čo napokon v konaní nebolo sporným.

29. Aplikujúc tiež § 53 ods. 9 OZ následne súd správne vyvodil, že vo vzťahu k celému zostatku pohľadávky premičacia lehota začala plynúť dňa 20.7.2017, t.j. uplynutím 3-mesačnej lehoty odo dňa 20.4.2017.

30. V predmetnej veci bola žaloba bola podaná 20.7.2020, tak ako uvedené správne zhodnotil tiež súd prvej inštancie, o čom svedčí upomínacím súdom vygenerované potvrdenie o podaní návrhu na začatie konania (č.l. 31 spisu), a nie 16.7.2020, ktorý ako nesprávny dátum doručenia žaloby na súd uvádza žalovaný v podanom odvolaní.

31. Z uvedeného vyplýva, že právny záver súdu o tom, že žaloba bola podaná v 3-ročnej premičacej lehote, je správny.

32. Súd sa zaoberal žalovaným vznesenou námietkou premičania, túto posúdil v jeho neprospech a preto v kontexte uvedeného je nedôvodnou tiež odvolacia námietka v tej časti, v ktorej odvolateľ mal za to, že súd opomenul pri svojom rozhodnutí zobrať do úvahy aj § 54a OZ v spojení s § 879v OZ.

33. Odvolateľ rozsudok, ktorým bolo vyhovené žalobe v celom rozsahu, z iných dôvodov než z dôvodu nesprávneho posúdenia ním vznesenej námietky premičania nenamietal, preto ho odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania ako závislého výroku.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému žalobcovi preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli. Odvolací súd preto stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).